

Der eksisterer i dag på andre ministeriers områder tilsvarende regulering vedrørende undtagelse af visse forskrifters indførelse i Lovtidende m.v. Som eksempler kan nævnes lov nr. 1465 af 22. december 2004 (Økonomi- og Erhvervsministeriets område) og lov nr. 1558 af 20. december 2006 (Justitsministeriets område).

3. *Ændring af lovtidendeloven*

Ved lov nr. 305 af 19. april 2006 om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende (Lovtidende i elektronisk form) er der skabt adgang til, at Lovtidende etableres i elektronisk form, og at Lovtidende i elektronisk form kommer til at udgøre den autoritative kundgørelsesordning for forskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning. Den autoritative elektroniske kundgørelsesordning vil indebære, at retsvirkningerne af kundgørelsen af de pågældende retsforskrifter knytter sig til den elektroniske kundgørelse. Loven bygger på betænkning nr. 1464/2005 fra Udvalget om Elektronisk Lovtidende.

Lovens § 1, nr. 2, indebærer, at lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, ophæves. Lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, indeholder som nævnt ovenfor hjemmel til, at det ved kongelig anordning kan bestemmes, at visse grupper af ministerielle bekendtgørelser (anordninger) ikke indføres i Lovtidende, men at der i stedet kundgøres i overensstemmelse med de forskrifter, som meddeles af vedkommende minister.

Baggrunden for ophævelsen af undtagelsesbestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, er, at det ressourcemæssige hensyn til begrænsning af stoffet i Lovtidende, som må anses for at være bærende for undtagelsesbestemmelsen, ikke længere vil gøre sig gældende, hvis der indføres en elektronisk kundgørelsesordning.

Det har i den forbindelse været et udgangspunkt for vurderingen af, om undtagelsesbestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, skulle ophæves, at Lovtidende efter lovtidendelovens § 3 er den bindende bekendtgørelsesform for de retsforskrifter, der er omfattet af lovtidendelovens kundgørelsesordning. Fravigelser fra den almindelige kundgørelsesordning må derfor kræve, at der er tungtvejende hensyn, der begrunder en sådan fravigelse. Hvis ikke sådanne tungtvejende hensyn gør sig gældende, bør kundgørelse af retssikkerheds- og ordensmæssige grunde ske efter den almindelige ordning, dvs. kundgørelse i Lovtidende.

Der kan imidlertid efter omstændighederne gøre sig særlige hensyn gældende, som betyder, at der for vis-

se retsforskrifter er behov for at fastsætte en anden kundgørelsesordning end den, der følger af lovtidendeloven. Sådanne særlige hensyn kunne f.eks. være hensyn til en særlig effektiv eller hurtig kundgørelse eller kundgørelse rettet mod en meget snæver gruppe af berørte personer m.v.

I overensstemmelse hermed har Justitsministeriet tilkendegivet, at det i givet fald må overvejes, om der for visse retsforskrifter kan være særlige hensyn, der begrunder, at der fastsættes en alternativ kundgørelsesordning, og at det i så fald bør ske ved lovgivning på vedkommende ressortområde.

Der henvises til punkt 3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 106 i folketingsåret 2005-2006 om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende (Lovtidende i elektronisk form).

4. *Lovforslagets indhold*

Med lovforslaget foreslås der i lov om miljøbeskyttelse, lov om vandforsyning m.v., lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om kemiske stoffer og produkter og lov om CO₂-kvoter indsat hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af de pågældende love, efter en konkret vurdering ikke indføres i Lovtidende. Lovforslagets bestemmelser er udformet således, at de tilstræber at dække de enkelte loves anvendelsesområder, hvilket betyder, at de ikke på alle punkter er udformet sprogligt identisk.

Ved internationale vedtagelser forstås f.eks. beslutninger, rapporter, resolutioner, kodekser, guidelines m.v. fra FN, OECD eller andre internationale organisationer, mens der ved tekniske specifikationer hovedsageligt forstås standarder, guidelines, normer, klassificeringer, forskrifter, retningslinjer eller tekniske definitioner udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), European Committee for Standardization (CEN) og International Organisation for Standardization (ISO), af nationale eller internationale akkrediteringsorganer eller af brancheorganisationer m.v. I visse tilfælde kan en forskrift være både en international vedtagelse og en teknisk specifikation.

De forskrifter, lovforslaget vedrører, er forskrifter omfattet af kravet om indførelse i Lovtidende. Det er for disse forskrifters vedkommende Miljøministeriets opfattelse, at der gør sig særlige hensyn gældende, der